

[Himmelstrup.]

havde Føringen i Udvalget —, naar man nu ved, at Udvalget først begyndte sit Arbejde efter 15. Januar, at Udvalget den 23. Januar gjorde en Række Spørgsmaal til den højtærede Finansminister, hvad der var aldeles paatrængende nødvendigt, naar den højtærede Finansminister forelagde et Lovforslag af det Indhold og den Udformning, som Tilfældet var her, naar man videre ved, at den højtærede Finansminister var mellem 3 og 4 Uger om, at besvare denne Forespørgsel, idet den højtærede Finansministers Besvarelse er dateret 16. Februar, saa at Udvalget først efter den Dag kunde paa-begynde sit Arbejde, og naar man endvidere ved, at vi har indleveret de Ændringsforslag, vi har stillet, nøjagtig til det Tidspunkt, hvor det var forlangt af Udvalgsformanden, der indkaldte Ændringsforslag til Mandag den 11., og at det var en Aftale mellem os og Udvalgets højtærede Formand, at Sagen skulde til anden Behandling i Torsdags, den 14., men at det var Regeringspartierne, der ikke kunde blive færdige med deres Overvejelser over vore Ændringsforslag, til Trods for at de kendte dem, saa forekommer det mig, at der hører en ualmindelig Dristighed til, for at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen vil staa op her og indlede sine Bemærkninger paa den Maade, han gjorde i Dag.

Naar man endvidere ved, at de ærede Regeringspartier — og først og fremmest det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen — har forlænget Udvalgsarbejdet ogsaa ud over det Tidspunkt, paa hvilket Udvalget havde afgivet sin Betænkning, ved at kræve to Ekstramøder indkaldt, forekommer det mig, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen skulde være den sidste til at bebrejde nogen, at de har forhalet Udvalgsarbejdet. Bebrejdelsen herfor faar det ærede Medlem først og fremmest tage paa sig selv, og dernæst maa han dele den med Udvalgets Formand, som jo dog har haft Føringen i Udvalgsarbejdet.

Jeg maa derfor slet og ret afvise det ærede Medlem Hr. Hans Niensens Paastand, og jeg finder det upassende, at der herfra kan fremsættes noget, som er i den Grad i Strid med Sandheden.

Med Hensyn til selve Betænkningen, som altsaa giver Udtryk for Resultatet af Udvalgets Arbejde, vil jeg gerne sige, at vi fra vor Side noterer i og for sig med Beklagelse, at der ikke er kommet noget reelt ud af dette Udvalgsarbejde, for det regner vi egentlig ikke, der er. Der var dog i det mindste en Chance for at faa noget ud af

det Udvalgsarbejde, der nu har været gjort i den sidste Maaned angaaende dette Lovforslag, idet den højtærede Finansminister i Aar i Modsætning til tidligere havde levnet Udvalget nogenlunde tilstrækkelig Tid til at gennemarbejde Lovforslaget.

Det er første Gang, det er sket. Vi ved jo, at Toldloven af 15. Oktober 1932 blev forceret igennem i Løbet af ganske kort Tid med meget mangelfulde Oplysninger, saaledes at ingen hverken herinde eller ude i Erhvervslivet kunde vinde klart Overblik over, hvad det i Virkeligheden var der blev gennemført. Og akkurat det samme var Tilfældet i Marts Maaned 1934, da den højtærede Finansminister forelagde akkurat det samme Kompleks af Indtægts- og Skattelove paa et saa sent Tidspunkt, at det faktisk var umuligt at blive klar over Rækkevidden af dem.

Denne Gang har altsaa den højtærede Finansminister vist Rigsdagen og Udvalgsarbejdet det Hensyn, at han har givet Rigsdagen rimelig Tid til at behandle dette Lovforslag. At den højtærede Finansminister selv har beslagnet henimod Halvdelen af den Tid, som han har levnet, nemlig det meste af en Maaned, til Besvarelse af nogle Forespørgsler, bliver en Sag for sig. Jeg skal paa den anden Side ogsaa indrømme, at de Besvarelser, som denne Gang foreligger fra den højtærede Finansminister til Oplysning om Forholdene, i det mindste er meget bedre, end de tidligere har været. Men jeg gentager alligevel, at saafremt Udvalget ikke udefra og først og fremmest fra Grosserer-Societetets Komité havde faaet Materiale stillet til Raadighed, som den højtærede Finansminister burde have forelagt sammen med sit Lovforslag, nemlig om de beskyttelsesmæssige og finansielle og økonomiske Virkninger af særlig det Toldlovsforslag, som han nu for tredje Gang kræver forlænget, havde Forholdet alligevel ikke været tilfredsstillende belyst.

Det drejer sig altsaa om Indtægts- og Skattelove til et Beløb af i alt 46,4 Mill. Kr., som fordeler sig paa de enkelte Love, hvis Gyldighedstid her kræves forlænget, paa den Maade, som der er redegjort for af den højtærede Finansminister i Bilag I i Udvalgets Betænkning. Der er imidlertid det beklagelige ved det Arbejde, som har været gjort inden for Udvalget, at vel har Udvalget haft Tid til at arbejde med Stoffet — altsaa med den Begrænsning, som jeg nys har nævnt —, men der har hos den højtærede Finansminister slet ikke været Villighed til at arbejde med i Udvalget for at faa en anden Udformning af Lovforslaget —